

Предговоръ.

Творчеството въ областта на изкуството, покрай другитѣ условия е функция и на битовата особеностъ на дадено общество и епоха. Това особено е право, когато се приложи за архитектурното творчество: непосредственитѣ нужди на всѣкидневния животъ, сж първитѣ стимули, които сж тласнали човѣка въ неговото културно развитие и сж му дали импулсъ да манифестира въ тая областъ своитѣ художествени проявления. Въ тази стадия на развитие, творчеството е повече съзнателно, а по-малко интуитивно, за да се развие въ последующитѣ си стадии на пълно интуитивно. Поради това то е и искрено и ценно: създаденото излизаще непосредствено отъ нуждата има и назначението да я задоволи и като такова то е въ абсолютна психологична правдивостъ и по форма и по съдържание.

Този пътъ на проявление е напълно спазенъ при всѣко народно, масово творчество; това е генезиса и на селската жилищна сграда. Отъ архитектурна гледна точка, тя е колективно творческо проявление на известна срѣда въ дадена епоха, при дадени географически и климатически условия: жилищата сж напълно еднакви и прилични едно на друго безъ сжществени отклонения отъ единъ установенъ нормаленъ типъ, както въ разпредѣление — което е отражение на битовата особеностъ, така и въ декоративната архитектура, резултатъ въ началото на конструктивна необходимостъ, а по-късно на емоционални изживявания. Отъ тукъ и всички архитектурни форми на селската жилищна сграда сж силно импресионистични и на това се дължи тѣхната еманация на свежестъ и близка интимностъ.

Страничните влияния, при това развитие сж сведени до минимумъ и самотното домашно проявление, запазено отъ чужди влияния, се развива при пълна чистота и хомогенностъ на идеитѣ. Съ усложняване на живота, се детайлира и архитектурата, като идеитѣ за това се създаватъ отъ самото съдържание на живота, съ други думи отъ самия битъ, за което индивидуалнитѣ изживявания на архитекта творецъ сж отъ вторично значение. Защото процеса на архитектурното създа-